

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย*
สำหรับนักศึกษาชาวจีน

Development of a Supplementary Reading Book
on Colors in Thai Culture For Chinese Students

(Received: Aug 29, 2021 Revised: Nov 20, 2021 Accepted: Dec 9, 2021)

*Ping Mao*¹, ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์²
Ping Mao, Panupong Udomsilp

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยสร้างหนังสือ อ่านเพิ่มเติมจำนวน 8 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 สีกับอาหาร บทที่ 2 สีกับเครื่องแต่งกาย (ตอนที่ 1) บทที่ 3 สีกับเครื่องแต่งกาย (ตอนที่ 2) บทที่ 4 สีกับสถาบันพระมหากษัตริย์ (ตอนที่ 1) บทที่ 5 สีกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ (ตอนที่ 2) บทที่ 6 สีในประเพณีไทย บทที่ 7 สีกับสำนวน และบทที่ 8 คำเรียกสี กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนมีค่าประสิทธิภาพ 87.6/86.3

---

¹นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำภาควิชาภาษาไทยและ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลคือ 0.81 แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนมีประสิทธิภาพ นักศึกษามีการพัฒนาจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมและได้รับความรู้ความเข้าใจด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับเรื่องสีมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: หนังสืออ่านเพิ่มเติม วัฒนธรรมไทย สี นักศึกษาจีน

Abstract

The aim of this research is to create a supplementary reading book titled Colors in Thai Culture for Chinese students in order to reach the Effectiveness Index Criteria of 80/80 as well as to develop the reading skills and understanding among Chinese students. The researcher divided the supplementary reading book into eight chapters: 1) Colors and Food; 2) Colors and Costumes (Part I); 3) Colors and Costumes (Part II); 4) Colors and Royal Institutions (Part I); 5) Colors and Royal Institutions (Part II), 6) Colors in Thai Tradition; 7) Colors and Idioms; and 8) Color Terms. The targeted groups were third-year Chinese undergraduate students majoring in Thai Language. The findings showed that a supplementary reading book for Chinese students with a performance value of 87.6/86.3 was higher than the designated criteria of 80/80. It had an Effectiveness Index of 0.81. This means that the supplementary reading book for Chinese students had efficiency as the students developed and improved themselves from reading it. As a result, they had better understanding of Thai language and Thai culture in terms of colors.

Keywords: Supplementary Reading Book, Thai Culture, Color, Chinese Students

บทนำ

ในชีวิตประจำวันเราต้องเกี่ยวข้องกับสีเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน เครื่องใช้ การแต่งกาย วัฒนธรรมและความเชื่อ มักเกี่ยวข้องกับสีทั้งสิ้น สียังสามารถสื่อความหมายที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ได้ ดังเช่น สีแดงให้ความรู้สึกอบอุ่น ร้อนแรง แสดงสัญลักษณ์ของความกล้าหาญ ความเป็นนักสู้ สีเขียวให้ความรู้สึกร่มเย็น สดชื่น แสดงสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ สีทองสื่อสัญลักษณ์ว่า การมีคุณค่า ความสำคัญ ความสูงศักดิ์ และสีขาวสื่อสัญลักษณ์ว่าความสะอาดบริสุทธิ์ (อนันต์ ประภาโส, 2558, น. 15) โดยสรุปแล้ว สีมีบทบาทสำคัญในชีวิตเรา นอกจากนี้ใช้ตกแต่งสิ่งของให้เกิดความสวยงามแล้ว สียังมีอิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกและความเชื่อในวัฒนธรรมของมนุษย์อีกด้วย

ในสังคมปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมเรื่องสีและการสื่อความหมายที่หลากหลาย เนื่องจากคนแต่ละชาติมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมและการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน จึงทำให้คนแต่ละชาติมีความเชื่อเรื่องสีที่แตกต่างกัน ในสังคมและวัฒนธรรมของคนจีน มีประวัติการใช้สีมายาวนาน เช่นคนจีนเห็นสีเหลืองเป็นสีแห่งแผ่นดิน เป็นสีของจักรพรรดิจีนในช่วงเวลาอันยาวนาน และเป็นสีที่ใช้ประดับพระราชวัง ยานพาหนะ เสื้อคลุมและเครื่องทรงขององค์จักรพรรดิ ซึ่งในสมัยโบราณสีเหลืองเป็นสีแห่งอำนาจ (Wang Xinyao, 2001, p. 64) ในสังคมไทยก็มีสีเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยหลากหลายเช่นกัน นักวิจัยชาวต่างชาติเห็นว่าประเทศไทยมีความเชื่อเรื่องสีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยในหลายด้าน รวมถึงด้านโบราณคดี ศิลปะทางศาสนาพุทธ สถาบันพระมหากษัตริย์ การท่องเที่ยวและประเพณีไทย สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสีและมีลักษณะเฉพาะของความเป็นชาติไทย ซึ่งสีในสังคมไทยจึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทย (Duan Yuanbing, 2015, p. 141)

ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ การเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศไทย จะช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยไปด้วย ถ้าไม่มีความรู้ด้านวัฒนธรรม จะเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำความเข้าใจความหมายของคำบางคำในภาษาไทย เช่น คำว่า ผ้าเหลือง เป็นคำศัพท์ที่มีวัฒนธรรมไทยแฝงอยู่ ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรมไทย จะไม่เข้าใจคำนี้มีความหมายว่า พระสงฆ์ เนื่องจากพระสงฆ์ของไทยต้องห่มผ้าสีเหลืองที่เรียกว่าจีวร เพราะฉะนั้นจึงใช้ผ้าเหลืองเรียกแทนพระสงฆ์ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางศาสนาของประเทศไทย การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนวัฒนธรรมไทยไปด้วย จะช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทย ทำให้เข้าใจความหมายในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยได้ถูกต้องและเหมาะสมรวมทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยและประเทศไทย ตลอดจนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2547, น. 269)

สำหรับหลักสูตรภาษาไทยของประเทศจีน ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนวัฒนธรรมไทยโดยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย มีการจัดรายวิชาวัฒนธรรมไทย และมีการใช้ตำราเรียนภาษาไทยพื้นฐานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย Lin Xiumei (2558, p. 39) ได้กล่าวถึงการจัดแบบเรียนภาษาไทยของจีนไว้ว่า “เราไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญแก่ความรู้ทางภาษา เช่น การใช้คำ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คำพ้อง ฯลฯ เท่านั้น หากยังแทรกวัฒนธรรมหลากหลายสลับเข้าไปด้วย เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม” การเรียนรู้วัฒนธรรมไทย นอกจากมีส่วนช่วยในการเรียนภาษาไทย ยังมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศ ตำราเรียนภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมไทยค่อนข้างมาก และเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยในหลายด้าน เช่น ในตำราเรียนภาษาไทยระดับอุดมศึกษา เล่มที่สองเป็นตำราเรียนภาษาไทยที่เน้นเรื่องสังคมและวัฒนธรรมไทย มีวัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยอย่างรอบด้าน ในตำราเรียนเล่มนี้มีบทเรียนได้กล่าวถึงเรื่อง “สี” ในวัฒนธรรมไทยด้วย ในบทเรียนนี้ได้กล่าวถึงสีกับความเชื่อของคนไทย เนื้อหา รวมถึง การใส่เสื้อตามความเชื่อสีประจำวัน การใช้สีเพื่อแสดงทัศนคติ การใช้สีในธงชาติไทยและมีบทอ่านเสริมได้กล่าวถึงสีประจำพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ คนไทยใช้สีในหลายลักษณะ ในบทเรียนได้กล่าวถึงเรื่องสีไว้บางเรื่องเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า *สีในวัฒนธรรมไทย* น่าจะมีอีกมากที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในหลายมิติที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* เพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านและเสริมความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีนให้หลากหลายยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาชาวจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราเรียนและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรมให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ วิธีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมและเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย*

2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 8 บท ได้แก่

- บทที่ 1 สื่กับอาหาร
- บทที่ 2 สื่กับเครื่องแต่งกาย (ตอนที่ 1)
- บทที่ 3 สื่กับเครื่องแต่งกาย (ตอนที่ 2)
- บทที่ 4 สื่กับสถาบันพระมหากษัตริย์ (ตอนที่ 1)
- บทที่ 5 สื่กับสถาบันพระมหากษัตริย์ (ตอนที่ 2)
- บทที่ 6 สีในประเพณีไทย
- บทที่ 7 สื่กับสำนวน
- บทที่ 8 คำเรียกสี

แบบทดสอบระหว่างเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 80 ข้อ
แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแบบปรนัย
4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ

3. ประเมินประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมและแบบทดสอบ
ผู้วิจัยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
ในด้านการจัดรูปเล่ม ด้านเนื้อหา ด้านภาพประกอบและด้านคุณค่าประโยชน์
ที่ได้รับ ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ทั้ง 3 ท่าน เช่น การสะกดคำ การอธิบายคำศัพท์ให้ชัดเจนขึ้น การจัดเรียง
เนื้อหาของบทอ่าน การขยายเพิ่มเนื้อหาให้บทอ่านมีเนื้อหาที่สมบูรณ์มากขึ้น
และการเพิ่มรูปภาพประกอบเป็นต้น หลังแก้ไขแล้วผู้วิจัยนำหนังสืออ่าน
เพิ่มเติมไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

4. ผู้วิจัยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับกลุ่มทดลอง
จำนวน 2 ครั้งซึ่งครั้งแรกทดลองกับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 1 คน และครั้งที่ 2
ทดลองกับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 3 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่าน
เพิ่มเติมให้มีคุณภาพดีขึ้น หลังจากทดลองครั้งที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า
เครื่องมือสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อดำเนินการ
ทดลองหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 และค่าดัชนีประสิทธิผล E.I. (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2556, น. 214-220)

6. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

ผลการวิจัย

หลังจกทดลองใช้เครื่องมือหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ จากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยมีผลการทดลองดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 8 บทเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E1

แบบทดสอบระหว่างเรียนมีทั้งหมด 8 บท แต่ละบทมีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน คะแนนเต็ม 100 โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลประสิทธิภาพแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย (E1)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน							
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8
N=9								
1	100	100	90	90	90	90	80	100
2	100	100	80	80	80	100	90	80
3	90	100	90	80	90	90	80	90
4	100	90	70	90	80	90	90	80
5	90	90	90	80	80	90	90	80
6	90	100	80	70	90	80	100	90
7	100	90	90	80	80	90	80	90
8	80	90	80	80	90	90	80	80
9	90	90	80	90	80	80	100	90
Σx	840	850	750	740	760	800	790	780
$\bar{X}$	93.3	94.4	83.3	82.2	84.4	88.9	87.8	86.7
E_1	87.6							

จากการวิเคราะห์ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งเป็นประสิทธิภาพกระบวนการ E1 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 87.6 คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทมีค่าประสิทธิภาพที่แตกต่างกัน บทที่ได้ค่าประสิทธิภาพมากที่สุดคือ บทที่ 2 สึกับเครื่องแต่งกาย (ตอนที่ 1) ค่าประสิทธิภาพอยู่ที่ร้อยละ 94.4 มีนักศึกษาจำนวน 4 คน ได้คะแนนเต็ม เนื่องจากบทที่ 2 มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการใช้สีธรรมชาติ ในการย้อมผ้า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าซึ่งเป็นสิ่งสวยงาม นักศึกษาเป็นกลุ่มผู้หญิงจึงสนใจเนื้อเรื่องเป็นพิเศษ และในบทเรียนมีภาพประกอบ

จำนวนมาก มีการอธิบายภาพ นักศึกษาจึงเข้าใจ ส่วนบทที่มีค่าประสิทธิภาพสูง รองลงมาคือบทที่ 1 สื่ักับอาหาร ค่าประสิทธิภาพอยู่ที่ร้อยละ 93.3 มีนักศึกษาจำนวน 4 คนได้คะแนนเต็ม บทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สีธรรมชาติที่ใช้ผสมในการทำอาหาร รวมทั้งอาหารคาวและอาหารหวาน ซึ่งเรื่องอาหารการกินเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต นักศึกษาบางคนช่างสังเกต เคยได้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านนี้จากประสบการณ์ในการดำรงชีวิตอยู่ในประเทศไทย และบทนี้มีภาพประกอบจำนวนมาก ทำให้นักศึกษาเข้าใจบทนี้ง่ายขึ้น

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน E2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

คนที่	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คะแนนเต็ม 100 คะแนน
1	95
2	97.5
3	90
4	90
5	85
6	82.5
7	80
8	77.5
9	80

ตาราง 2 ผลประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย (ต่อ)

คนที่	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คะแนนเต็ม 100 คะแนน
ΣF	777.5
$\bar{X}$	86.3
E_2	86.3

จากการวิเคราะห์ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน E_2 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 86.3 ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียน เนื่องจากนักศึกษาทำแบบทดสอบระหว่างเรียนทันทีหลังจากอ่านบทเสร็จ ยังจำเนื้อหาและคำศัพท์ได้ดี และทำที่ละบทเรียน ต่างจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ซึ่งเป็นการทำหลังเรียนครบ 8 บทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 8 บท ซึ่งนักศึกษาอาจจะจดจำเนื้อหาทั้งหมดไม่ได้ จากผลคะแนนระหว่างเรียนพบว่า มีนักศึกษาจำนวน 4 คนได้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน 90 คะแนนหรือมากกว่า 90 คะแนน โดยที่มีคะแนนสูงสุดคือ 97.5 คะแนน จากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นอย่างดี และมีความตั้งใจในการอ่านบทและการทำแบบทดสอบ มีการจดคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจเพื่อนำไปหาความหมายเพิ่มเติม นักศึกษาจึงมีความก้าวหน้าจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 100 คะแนน	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คะแนนเต็ม 100 คะแนน	ผลต่าง
1	45	95	50
2	37.5	97.5	60
3	32.5	90	57.5
4	25	90	65
5	25	85	60
6	27.5	82.5	55
7	25	80	55
8	22.5	77.5	55
9	25	85	60
คะแนนรวม	265	782.5	517.5
E.I.	0.81		

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมของแบบทดสอบก่อนเรียนคือ 265 คะแนน คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคือ 782.5 มีผลต่างกันคือ 517.5 คะแนน ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.81 แสดงว่านักศึกษามีการพัฒนาจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาได้คะแนนค่อนข้างต่ำจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เนื่องจาก

นักศึกษาไม่มีความรู้หรือมีความรู้น้อยที่เกี่ยวกับเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* ทั้ง 8 บท และนักศึกษามีความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทั้ง 8 บทน้อย รวมทั้งขาดความเข้าใจความหมายคำศัพท์ ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจในคำถามที่อ่าน นักศึกษาจึงได้คะแนนน้อยในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากนักศึกษาได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน จึงทำให้มีการพัฒนามากขึ้นจากเดิม

สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 87.6/86.3$ ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 80/80$ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลคือ 0.81 แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ มีประโยชน์ในการช่วยเสริมความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยให้กับผู้เรียนชาวจีน

อภิปรายผลการวิจัย

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* ผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในทุก ๆ ด้านในสังคมและวัฒนธรรมไทย ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน การแต่งกาย ความเชื่อ สถาบันพระมหากษัตริย์ งานประเพณี และการใช้ภาษามักเกี่ยวข้องกับสีโดยตรงและยังมีคำศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกชื่อสีอีกจำนวนมากในวัฒนธรรมไทย สีจึงเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมไทย หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนมีความสำคัญคือ ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาทักษะการอ่านและมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับเรื่อง “สี” มากยิ่งขึ้น เนื่องจากภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด การสอนภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะฉะนั้น การจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยให้กับผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาไทยมากขึ้นและปฏิบัติตัวได้ถูกต้องในบริบทสังคมไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สี่ในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นและมีการพัฒนาด้านการใช้ภาษาจากการอ่านหนังสือ นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับคำเรียกสี เฉพาะเพิ่มมากขึ้นและเข้าใจวัฒนธรรม ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “สี” เพิ่มมากขึ้น ในบทอ่านแต่ละบทมีเนื้อหาที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ความยากง่ายของเนื้อหาในหนังสือเหมาะกับระดับของผู้เรียน และนักศึกษาเข้าใจเนื้อหาในบางบทได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันทางวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนในบางประเด็น นอกจากนี้ เนื้อหาที่นำเสนอเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวนักศึกษา นักศึกษาสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน แต่ก่อนอาจจะไม่ได้สนใจศึกษาให้ลึกซึ้ง หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ นักศึกษารู้สึกมีส่วนร่วม เห็นความเชื่อมโยงกันระหว่างสิ่งที่เรียนมาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมและประสบการณ์ในชีวิตจริง และผู้วิจัยได้สอดแทรกวัฒนธรรมจีนที่เกี่ยวข้องในแต่ละบท ทำให้นักศึกษาเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านและสนใจเนื้อหาสาระที่นำเสนอมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น.15) ได้กล่าวถึงประโยชน์หลายประการของการเรียนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ได้แก่ “สามารถเพิ่มพูนความสำนึกเรื่องของวัฒนธรรมเจ้าของภาษา กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของชนชาติอื่น พัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายกับวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ในสถานการณ์จริงและปลูกฝังความเข้าใจในการตีความวัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติของเจ้าของภาษา”

ส่วนเรื่อง *สี่ในวัฒนธรรมไทย* ได้ปรากฏในตำราเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งมีเนื้อหาสั้น ๆ นักศึกษาที่ได้เรียนจะรับรู้วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่องสีมาก่อนข้างน้อย แต่หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีส่วนช่วยขยายเนื้อหา

เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งคำศัพท์เฉพาะ วัฒนธรรมความเชื่อที่มีอยู่ในสังคมไทย จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้เพิ่มมากขึ้น และยังมีภาพประกอบ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางขึ้น จึงสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนขึ้นมา เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น และจากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีประโยชน์ในการช่วยเสริมความรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทยให้กับผู้เรียนชาวจีน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การเรียนรู้เรื่องภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยถือเป็นสิ่งจำเป็นของชาวต่างชาติที่สนใจศึกษาภาษาไทย ซึ่งรวมทั้งที่เรียนอยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้สนใจ สามารถนำไปต่อยอดหรือขยายความรู้ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีน

2. งานวิจัยเรื่อง หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง *สีในวัฒนธรรมไทย* สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถเป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในเรื่องอื่น ๆ และผู้ที่สอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ สามารถหยิบยกหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนี้ ไปใช้ในชั้นเรียนได้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา เกิดความรู้และความเข้าใจด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมเฉพาะเรื่องสีได้ด้วยเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- ประสาธ นื่องเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547, พฤศจิกายน). การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์*. 4, 268-278.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ ประภาโส. (2558). *ทฤษฎีสี*. ปทุมธานี: สีประภา.
- Duan Yuanbing. (2015). Thai Culture in Color. *Journal of Yunnan Socialist College*. 2(141), 85-105
- Lin Xiumei. (2558). ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก ครั้งที่ 2. การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 25-26 มิถุนายน 2558 ณ โรงแรม Swissotel te Concorde Bangkok: กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Wang Xinyao. (2001). Color and Culture. *Journal of Jiangnan University*. 18(5), 62-64